

عنوان مقاله:

سیاست های هدایت سرمایه گذاری مستقیم خارجی برای توسعه فناوری

محل انتشار:

مجله سیاست علم و فناوری، دوره 12، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمدمصدق صارمی - Research Fellow, Technology Studies Institute, Tehran, Iran

امیر ذاکری - Assistant Professor, School of Progress Engineering, Iran University of Science and Technology, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

سرمایه گذاری مستقیم خارجی به عنوان یک ابزار کارآمد برای تامین منابع مالی و انتقال فناوری شناخته شده و رقابت زیادی برای جذب شرکت های چندملیتی در کشورهای در حال توسعه ایجاد شده است. اما تجارب کشورهای در حال توسعه، نشانگر آن است که تأثیرات مثبت سرمایه گذاری مستقیم خارجی (FDI) به صورت خودکار اتفاق نمی افتد و برای ارتقاء بهره وری و توسعه توانمندی های فناوریانه داخلی، هماهنگی سیاست های FDI و سیاست توسعه صنعتی از طریق تعامل هدفمند مستمر و پرتراکم میان شرکت های چندملیتی و نظام های تولیدی و یادگیری نوآوری کشور میزبان ضروری است. در این مقاله ضمن بررسی سرمایه گذاری مستقیم خارجی و تحولات اخیر آن، نظریات مهم FDI که توضیح می دهند چرا بنگاه ها دست به FDI می زنند مورد بحث قرار می گیرد. برخی رویکردهای نظری جدید بیان می دارد که سرمایه گذاری خارجی نه فقط به منظور بهره برداری از توانمندی های فناوریانه در دیگر کشورها بلکه به عنوان یک ابزار مهم توسعه توانمندی های فناوریانه شرکت های سرمایه گذار عمل می کند. لذا کشورهای در حال توسعه تلاش می کنند سهم بیشتری از این نوع FDI که پیوندهای وسیع تری با بازیگران نظام نوآوری آنها برقرار کنند را جذب نمایند. همچنین حمایت از بین المللی شدن شرکت ها (و به بیان دیگر صدور سرمایه گذاری مستقیم خارجی) در کنار سیاست های جذب FDI بیشتر مورد توجه کشورهای در حال توسعه قرار گرفته است. در انتها نیز یکی از نمونه های مهم FDI طی سال های اخیر در کشور (شرکت ایرانسل) از منظر سیاست های مرتبط با توسعه توانمندی های فناوریانه از طریق سرمایه گذاری خارجی مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

oreign Direct Investment, Technology Spillover, International Business, Technology policy

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1709090>

